

Sygn. akt II KK 190/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

SSN Paweł Wiliński

Protokolant Dorota Szczerbiak

w sprawie **T.W.**,

oskarżonego z art. 135 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 11 czerwca 2021 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść oskarżonego
od wyroku Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 5 listopada 2020 r., sygn. akt IV K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Ł.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł. wyrokiem z dnia 5 listopada 2020 r., sygn. akt IV K (...), na okres 2 lat próby warunkowo umorzył postępowanie karne wobec T. W. o czyn, polegający na tym, że mając w czasie popełnienia czynu ograniczoną w stopniu znacznym zdolność rozumienia jego znaczenia jak i kierowania swoim postępowaniem, w dniu 9 maja 2020 roku, w Ł. publicznie znieważył Prezydenta

Rzeczypospolitej Polskiej w ten sposób, że umieścił na stronie portalu społecznościowego (...) należącej do Radia (...) w komentarzu do umieszczonego na niej wpisu „Prezydent podpisał ustawę dotyczącą głosowania korespondencyjnego” wypowiedź, w której zawarł słowa obelżywe i poniżające, tj. o występku z art. 135 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.

Ponadto, na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 43a § 1 k.k. orzekł wobec T.W. świadczenie pieniężne w kwocie 3000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone przez którąkolwiek ze stron i uprawomocniło się w dniu 13 listopada 2020 r.

Pismem z dnia 21 kwietnia 2021 r. kasacje od tego wyroku, na niekorzyść oskarżonego, wniósł Prokurator Generalny, który podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa karnego procesowego – art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., polegającego na wydaniu przez Sąd Rejonowy w Ł. wyroku warunkowo umarzającego postępowanie karne wobec T.W. o czyn z art. 135 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k., podczas gdy sądem właściwym rzeczowo do rozpoznania tej sprawy w pierwszej instancji był sąd wyższego rzędu, tj. Sąd Okręgowy w Ł., co stanowi bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia, określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Ł., jako właściwemu do rozpoznania jej w pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie z art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., sąd okręgowy orzeka w pierwszej instancji w sprawach o występkі określone m.in. w rozdziale XVII Kodeksu karnego, do których należy art. 135 § 2 k.k. Tymczasem w rozpoznawanej sprawie postępowanie wyczerpujące znamiona tego występku toczyło się przed Sądem Rejonowym. Doszło zatem do sytuacji, w której sąd niższego rzędu orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu, naruszając określoną w ww. przepisie właściwość rzeczową. Uchybienie to stanowiło bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k., implikującą

konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy według właściwości rzeczowej Sądowi Okręgowemu w Ł. (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2013 r., V KK 231/13, LEX nr 1363457).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.